

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa

Poslovni broj predmeta: K-Po2 33/10 I K-Po2 43/10

Glavni pretres: 6.10.2010.¹

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Velimira Arsića

U kritičnom periodu živeo je u *Bojaninoj ulici* u Gnjilanu/Gjilan. Ujutru 18.06.1999. krenuo je automobilom marke *jugo 45* u Stražu/Strazhë [Gnjilane/Gjilan], kada su ga kod trgovinske radne organizacije *16 novembar* zaustavili Albanci, odveli su ga i zatvorili. Pronašli su mu vojničku uniformu u kolima jer je radio kao električar u vojsci i ispitivali su ga da li radi za vojsku, govorili mu da je klao albansku decu i da će oni zato klati srpsku decu. Pet ili šest lica su počela da ga tuku metalnim šipkama i to je trajalo oko pola sata, potom su ga odveli u naselje *Čener česma* u podrum kuće Mehmeta Škodre [Mehmet Shkodra] gde su ga ponovo ispitivali. Čim bi odgovorio da nešto ne zna sledile su batine. Albanci koji su ga tukli bili su u crnim uniformama, ošišani na kratko, nosili su naočare za sunce i nije ih ranije viđao u Gnjilanu/Gjilan. Sem Mehmeta Škodre nije nikog prepoznao. Ispitivali su ga do 17-18 časova kada su ga izveli napolje. Hteli su ga ubiti i u jednom trenutku je video kako nailazi KFOR i potrčao je prema njima. Vojnici KFOR-a zapucali su na njega i sklonio se u kuću njegovog komšije Albanca. Odatle je preskočio u drugo dvorište, pa u još jedno i video je jedan kontejner gde je skočio. Čuo je kako ga traže i brzo su otišli. Dva sata kasnije izašao je iz kontejnera i otišao kod doktora, koji je živeo u blizini, odakle je kontaktirao rodbinu. Imao je slomljena rebra i unutrašnje krvarenje, lečio se u bolnici u Vranju.

Ispitivanje svedoka oštećenog Svetozara Antića

Nije bio vojno angažovan na Kosovu. Posle povlačenja srpskih snaga ostao je da živi u Gnjilanu/Gjilan, gde je živeo i radio pre rata.

Dana 23.06.1999. dok je bio kod kuće sa suprugom, majkom i sestrom, grupa naoružanih Albanaca opkolila je kuću, ušli su unutra i počeli su da viču i da lome stvari. Neki su nosili uniforme OVK, sa maskama, dok su drugi bili u civilu. Tukli su ga pred majkom koja je tada bila šlogirana, zatim su ga vezali i odveli u *Internat*, u jednu prostoriju u prizemlju, gde su ga tukli nogama, šipkama i pendrecima. Naredili su mu da sedne i da stavi noge na drugu stolicu i počeli da ga tuku po nogama. Potom su ga isti Albanci odveli na sprat, gde su ga ispitivali ko je, šta je radio, šta traži na Kosovu. Među njima je prepoznao *Bildera*, bio je vođa grupe i živeo je u Gnjilanu/Gjilan. Dok su ga vodili na sprat, čuo je krike iz podruma. Maltetirali su ga do pet ujutru sutradan, kada su ga pustili. Tri dana kasnije uspeo je da ode iz Gnjilana/Gjilan i pobjegao je sa porodicom u Vranje.

Ispitivanje svedoka oštećenog Branimira Antića

Živi i radi kao nastavik engleskog jezika u školi u selu Gornje Kusce/Kufcë e Epërme [Gnjilane/Gjilan]. Sedam dana nakon dolaska američkog KFOR-a, 19. ili 20.06.1999, otišao

¹ U razdvojenom postupku, koji se vodi protiv optuženih koji su u bekstvu, saslušani su svedoci oštećeni, ali su njihovi iskazi prihvaćeni kao dokaz i u glavnom postupku protiv optuženih u pritvoru.

je u posetu prijatelju koji je ranjen prilikom šenlučenja. Prijatelj je otišao u Niš, tako da je ostao sa njegovim ocem u kući. Dok je bio kod njega, jedan meštanin Miki, koji je bio u kući nedaleko od njih pucao je na KFOR i pripadnici KFOR-a su ubili Mikija. Zatim su njega i još četvoricu ljudi zarobili i odvezli ih u oklopnom transportu u *Dom vojske* [Gnjilane/Gjilan] i predali ih pripadnicima OVK. Vezali su im oči i ruke, odvojili ih i odveli na sprat. Ostao je u prostoriji sa Nebojšom Antonijevićem i njegovim ocem Borislavom. Zajedno sa njim bio je zarobljen starac Ilija Stević zvani *Partešan* (70). Ispitivali su ga šta je radio za vreme rata, da li je bio u vojsci, zatim su čitali imena ljudi, a on je odgovarao da li poznaje te osobe, pročitali su imena njegovih roditelja. Uzeli su mu sve stvari, izvadili učkur i pertle i počeli da ga tuku gumenim palicama. Batinanje je trajalo od popodneva do ranih jutarnjih sati. Nakon toga predali su ih vojnicima KFOR-a koji su ih ispitivali i zatvorili i, kasnije, pustili jednog po jednog. Sutradan je napustio Kosovo. Išao je na terapiju u ambulanu u Medveđi. Nije imao nikakve prelome, samo oštećenja mišićnog tkiva. Čuo je kasnije da je Nebojša umro, ali ne zna da li od batina ili nečeg drugog. Takođe, umro je i Ilija Strević koga su više tukli od ostalih jer je imao više dece, ali ne zna da li je umro od batinanja.

Poznato mu je da su pripadnici OVK odveli Miroslava Metodijevića i da su ga kasnije ubili u Mališevu/Malishevë ili Pograđi/Pograxhë [Klina/Klinë]. Nisu mu poznata ubistva koja su se desila u Gnjilanu/Gjilan.

Ispitivanje svedokinje oštećene Slavice Arsić

Svedokinja je supruga ubijenog Dragana Arsića (39).

U kritičnom periodu bila je sa decom u kolektivnom centru u Bujanovcu, dok je suprug ostao u Gnjilanu/Gjilan sa njegovom majkom, bratom i njegovom porodicom. U ponedeljak 1.08.1999. krenuo je u SUP u Vranju da preda ličnu kartu jer mu je istekla. Nisu stigli da mu izrade novu ličnu kartu istog dana i vratio se u koloni nazad u Gnjilane/Gjilan. Sutradan [2.8.1999] ga je pozvala komšunica Ilinka Cvetković da joj preveze belu tehniku od radnje do kuće. Sa njima je išao Srećko Lazić, jedan Turčin, vozač i jedan Rom. Utovarili su stvari i trebalo je da pođu prema Ilinkinoj kući, ali su otišli na drugu stranu, prema *Internatu*. Tada su kidnapovali Dragana i Srećka. Ilinka nije odmah rekla porodici šta se desilo. Tek dva i po sata kasnije prijavili su KFOR-u da je Dragan kidnapovan, ali tada je bilo kasno. Njena jetrva je otišla istog dana sa nekoliko komšunica u *Internat* da se raspita i rekli su joj da Dragan nije u *Internatu*. Dana 8.11.2006. obavestili su je da su pronašli Draganove posmetne ostatke. Preuzela ih je 1.12.2006. godine i sahranili su Dragana sutradan. Kako su joj rekli, Dragan je ubijen sa tri metka u slepoočnicu i pronašli su ga 2004. godine u kontejneru kraj bolnice u Gnjilanu/Gjilan.

Ispitivanje svedokinje oštećene Biserke Arsić

Svedokinja je supruga ubijenog Nenada Arsića (30).

Živela je sa Nenadom i decom kod njegovih roditelja u Kosovskoj Kamenici/Kamenicë. Dana 19.6.1999. Nenad je pošao u crkvu sa Milivojem Simićom i njegovim sinom. Krenuli su kolima i na 200 metara od kuće, kod benzinske pumpe, blokirali su im put. Kako je saznala od ljudi koji su bili na licu mesta, Milivoje je uspeo da pobegne, a Nenada i njegovog sina su uhvatili. Pustili su Milivojevog sina, a Nenada su odveli. Milivoje je uspeo da stupi u kontakt sa Albancima koji su ga kidnapovali i pregovarao je sa njima da oslobode Nenada. Dogovorili su se da se sretnu i Albanci su došli u kolima sa Nenadom i Milivoje je ušao u kola. U kolima

su bili jedan vojnik OVK i tri Albanca u civilu iz Kosovske Kamenice/Kamenicë. Odvezli su ih u nepoznatom pravcu i istog dana obojicu su ubili u Kosovskoj Kamenici/Kamenicë. Videla je da je Nenad upucan u glavu i grudi.

Napomena:

Svedokinja Slavica Arsić bila je vidno potrešena prilikom svedočenja. Ispitivana je nakon što je primila terapiju od doktora.